ЗМЕСТ

КРЫМІНАЛЬНЫЯ АПАВЯДАННІ

Прынцэса 5

Тата не мацюкаўся. Тата быў інтэлігент. Ён усё часцей біў маму...

Жакей 13

...верхавод тройкі — па дрыжэнні нажа адчуў нешта нядобрае: лязо, праткнуўшы скуру, увайшло ў цела...

Апошні варыянт 22

Нечакана спадарожнік да болю сціснуў мне руку вышэй локця:
— Ціха, не варушыся! Глядзі! У акно, кажу, у акно глядзі! Пазнаеш? От жа дурніца. Адно слова — баба! Глуздоў малавата. Элементарнага не разумее: калі ў памяшканні гарыць святло, дык акно — як экран тэлевізара...

Гена 31

Гену мне заўсёды было шкада. Хоць і самога лупцавалі не раз, але сябе так, як яго, не шкадаваў...

Ціхая восень восемдзесят восьмага 34

Ён ведаў, што калі-небудзь спозніцца. У дзяцінстве бачыў сон. Бог, ці хто, глядзеў на яго, папярэдзіў: «Ты станеш лепшым, але ніколі не будзеш старым...»

«Мальбара-лайтс» 43

Прыгадаў і скалануўся: такое ў маім жыцці некалі было. Логавішча, бээмвухі, вагончыкі, сінія рукі, уцёкі — усё было ў сне, вельмі даўно. Акурат гэтак я і бег. Доўга, да знямогі, пакуль не акружылі. Што тады зрабіў не так? Чаму дагналі? Я стаміўся, спыніўся, схаваўся і... здаўся! Значыць, галоўнае — не спыняцца, змяніць варыянт, паспрабаваць іншы...

Першае верасня 51

Лекцыі яго нагадвалі перадачу «Што, дзе, калі?». Аўдыторыі не змяшчалі ўсіх ахвочых паслухаць — рэдкая не толькі для таго часу з'ява. Маладыя, прыгожыя, перспектыўныя, студэнткі бегалі за ім цугам, а ён...

Настаўнік фізікі 55

— Нічога, інтэлігент, нічога. Не кожны дзень за цябе заступацца будуць. Як-небудзь аднаго падпільную!

Палата № 8 або Праз 110 гадоў 59

— Оп-гоп, што ты, што ты, расчыняйце вароты!
То пра якія такія вароты гаворка ідзе?

Маленькая гісторыя 64

Імгненні адляталі, Каця не рашалася скочыць, а ён мог зайсці ў любую хвіліну...

Дабрадушны 72

...распранулася з ледзяным — дзівосная жанчына! — спакоем. Адно слова — красуня! Грудзі з другога памеру, як выдавалі пад вопраткай, перакачавалі ў трэці. Смочкі ружовыя, як шчокі

немаўляці. Сцёгны — пышныя, крута пераходзяць у шыкоўную попку-мяч. Шанцуе ж некаторым! Штодня з такім мячом гуляюць...

АПАВЯДАННІ ПРА КАХАННЕ

Пра выкрунтасы першага кахання 83

Выходзілі з вады таксама паводле нашай, з першага разу, завядзёнкі: Наташа крыху адставала, абхоплівала мяне ззаду за плечы і так, паравозікам, паволі, нага за нагу, мы брылі да берага. Выйшаўшы, валіліся на халодную ад расы траву. Наташа гарнулася да мяне, сагравала, нібыта дзіця, сваім целам, шаптала: «Мой мілы хлопчык!» Салодка туманілася свядомасць ад гэтых п'янкіх слоў...

Пах «Энвула» 90

Яна адчула погляд Уладзіміра, успрыняла яго, захапіла, спапяліла, скамячыла, стрэліла сваім, упілася, выціснула, як лімон, адпусціла, усміхнулася. «Та-ак, — пагадзіўся Уладзімір з вопытным Алексам, — няўлоўная і небяспечная. Ведзьма. Гэтакіх спальвалі на плошчах. А я заўсёды шкадаваў спаленых ведзьмаў. Можа, і дарэмна...»

Хлопчыкі 121

— Дзіцячы садок чатырыста чатыры, — адольваючы нервовую задышку, вымавіў я. — Ведаеш, дзе? Тады пагналі. Цісні на педаль...

Сюжэт 125

Ой, што там, за акном, успыхнула? Знічка? Ды якая яркая! Падфарціла дык падфарціла. Не трачу дарэмна час, загадваю жаданне: дай мне, Божа...

Трое 132

Спакойнай яна падалася і следчаму-практыканту. Папраўдзе ж усё ў ёй бушавала і кіпела...

Беверлі-Хілз (трыпціх) 137

Цяпер пагаворым пра разлік. Плата прымаецца толькі адна — рука!
— Якая рука?
— Не якая, а чыя. Твая, чыя ж яшчэ! За сваю працу я хачу атрымаць тваю руку. Правую. Памойму, гэта справядліва...

Гэта не балюча 149

Ёсць мэта! Найвышэйшая! Галоўная! Самая першая! Аснова, падмурак, сэнс жыцця...
— Жыццё? — ачуўся крыкун. — Ну не! З жыццём у цябе зараз пачнуцца праблемы! Не будзе ў цябе ніякага жыцця!
Ён пайшоў на мяне. Чамусьці я гэтага чакаў...

Вяртанне 156

— Вось і пабачыліся, — уздыхнула, прачытаўшы фінал ягонага апошняга апавядання. Навяла курсор на кнопку завяршэння работы.
Слёзы каціліся па твары.
— Памажы! — сарвалася на крык...

ЗАПІСЫ

Мера кахання 157

Сад 157

Яны не ведалі 157

Дарагое жыццё 158

Мяжа магчымасцяў 160
Не прасачыліся 160
Адно цэлае 161
Ігар Елянёў: *Рэквіем* 165
Ёсць — не будзе 167
Разумнікі, дурні і яны 168
Адно і тое ж 168
Праменьчык 169
Арол ці рэшка? 170
Занадта шмат прыкладаў 170
Не сябра 171
Ён думае 171
Замена 171
Блізняты 172
Класны хлопец 172
Партрэт 176
Хлопцы ўжо, відаць, зачакаліся? 177
Як яны ўсміхаліся адно аднаму! 177
Апошняе слова 178
Прызнанне 179
Несправядлівасць 179
Як у Бога за пазухай 180
Я люблю любіць 181

БОНУС
(з чорнага сшытку)

Чужаземец-I 195

— Думаў, кусаюцца толькі шалёныя сабакі? Ды не…

Чужаземец-II 192

«Ну і ну! — шалеў ад асалоды. — Такі доўга працягне! Дастойным чэрнь відовішчам уп’ецца!»